

τὰ μεγαπήβολα σχέδιά του, ἡ Σελήνη πάλιν, ἐφώτιζε τὰ κύματα ἐπὶ τῶν ὀποιῶν ἐπλάνα τὸ ρεμβῶδες αὐτοῦ βλέμμα. Ὡ! καὶ τί δὲν γνωρίζει αὐτὴ ἡ Σελήνη τὸ δύσκολον εἶνε νὰ τὴν ἀποκτήσης φίλην καὶ νὰ τὴν ἀγαπᾷς· κατόρθωσον αὐτὸ καὶ θὰ ἴδῃς ὅτι ἔχω δίκαιον.

Ἐν ᾧ ὁμως οὕτως ὄνειροπολῶν ἠκολούθουν εἰς τὸν δρόμον τῶν τὰ μαῦρα νέφη, αἰφνης ἀπεχωρίσθησαν ταῦτα πρὸς στιγμήν καὶ μία τῶν ἀκτίνων τῆς ἐθώπευσε τὴν παρειάν μου.

Ἦτο ὁ χαιρετισμὸς τῆς ἀμέσως ὁμως ἐξηφανίσθη καὶ δὲν ἐφάνη πλέον κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην.

* *

Ἐσπέρα ἐνάτη.

— Ἀπόψε θὰ σοὶ δώσω μίαν εἰκόνα τῆς Πομπηίας! μοὶ εἶπε κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην ἡ Σελήνη· εὐρισκόμην εἰς τὸ προάστειον, δηλαδὴ ἐπὶ τῆς καλουμένης ὁδοῦ τῶν τάφων· πόσον ὠραία μνημεῖα εὐρίσκονται ἐκεῖ, δὲν ἤξευρον ποῦτον νὰ πρωτοθαυμάσω· εἰς τὸ μέρος τοῦτο οἱ νέοι πομπηϊανοὶ, ἐστεφανωμένοι διὰ ρόδων, ἦδον καὶ ἐχόρευον μὲ τὰς θελκτικὰς ἀδελφὰς τῆς Λαίδος, νῦν ὁμως παντοῦ νεκρικὴ σιγὴ ἐπικρατεῖ.

Παρὰ τὴν σκοπιάν, στρατιῶται Ἑλβετοί, εἰς τὴν Νεαπολιτικὴν εὐρισκόμενοι ὑπηρεσίαν, ἔπινον καὶ ἔπαιζον τοὺς κύβους· μεταξύ δὲ τῶν τάφων ξένοι περιηγηταί, ἀκολουθούμενοι ὑπὸ φύλακος, ἐξήταζον τὰς ἀρχαιότητας.

Ἡ λάμψις τῶν ἀκτίνων μου τοῖς ἐδείκνυε τὸν διὰ πλακῶν ἐκ λάβας ἐστρωμένον δρόμον, ἐφ' οὗ διεκρίνοντο εἰσέτι τὰ ἔχνη τῶν τροχῶν τῶν ἀμαξῶν, ἀνεγίγνωσκον τὰς ἐπὶ τῶν καταφυλῶν τῶν θυρῶν ἐπιγραφὰς, ἐντὸς δὲ τῶν αὐλῶν τῶν μεγαλύτερων οἰκιῶν ἐθαύμαζον τοὺς μεγαλοπρεπεῖς πίδακας, κεκοσμημένους δι' ὀστράκων καὶ παραδόξων θαλασσίων λίθων· ὕδωρ ὁμως δὲν ὑπῆρχε πλέον, αἱ δὲ βασιλικαὶ καὶ τὰ πλούσιως καὶ καλλιτεχνικῶς κατεσκευασμένα δώματα ἔμεινον σιωπηλά, δὲν ἠκούετο πλέον τὸ γλυκὺ τῶν χορευτριῶν ᾄσμα, οὔτε ἡ ὕλακὴ τοῦ πρὸ τῆς θύρας φυλάττοντος κυνός. Εἶνε ἡ κατοικία τοῦ θανάτου, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκούεται μόνον ἡ βοῆ καὶ ὁ ὑπόκωφος κοχλασμὸς τοῦ ὑπερκειμένου Βεζουβίου, ὡς εἰ ἤθελεν οὗτος νὰ ἀναμνήσῃ εἰς τὸ θῆμά του τὴν αἰωνίαν ὑποταγὴν του.

Ἦδη ἐφθασαν πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης· ἡ λευκότης τοῦ μαρμάρου λάμπει μέχρις ἐκθαμβώσεως, ὑπὸ τὸ ἀργυρὸν φῶς τῶν ἀκτίνων μου· ἐν τῇ μέσῳ κεῖται ὁ ὀφθαλμὸς βωμὸς, ὃν περικαλύπτουσιν οἱ ἀνθισμένοι κλώνες τῶν περὶξυόμενων πικροδαφνῶν· ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο καθαρὰ διὰ μέσου δὲ τῶν κλώνων διεκρίνετο τὸ μέλαν φάσμα τοῦ Βεζουβίου, αἱ διηνεκὰς ἐξερχόμεναι τοῦ κρατῆρός του φλόγες, ἀναμειγμέναι μὲ καπνόν, ἐσχημάτιζον κλώνας φοίνικος. Μεταξὺ τῆς ομάδος τῶν

περιηγουμένων εὐρίσκετο καὶ ἕξοχος τις αἰοιδὸς· πολλάκις τὴν ἐθαύμασα εἰς τὰς πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς δρέπουσαν δάφνας καὶ ἐξεγείρουσαν τὸν γενικὸν θαυμασμόν· φθάσαντες εἰς τὸ θέατρον ἐκάθησαν ὅλοι ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων ἐδωλίων τοῦ ἀμφιθεάτρου· τοὺς ἐθεώρουσαν καθημένους ἐκεῖ κατὰ σειρὰν καὶ ἀνεμνήσθη τῶν ἀρχαίων θαμνῶν τοῦ ἠρειπωμένου θεάτρου, οἵτινες πρὸ πολλῶν αἰῶνων κατελάμβανον τὰς ἰδίαις θέσεις. Πῶς παρέρχεται ὁ χρόνος· νομίζω ὅτι ἦτο μὲν τὰ αὐτὰ μαρμάρια παρασκήνια καὶ τὸν φυσικὸν θόλον· πολὺ ὀλίγον ἤλλαξεν· ὡς καὶ τότε, φαίνεται ἀκόμη ἡ ὠραία τοποθεσία τῶν ὁρέων μεταξὺ τοῦ Σορρέντου καὶ Ἀμάφι.

Ἀστεειομένη ἡ αἰοιδὸς ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκείνης τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἤρχισε νὰ τραγοῦδῃ, ἡ θεὰ τῶν σεβαστῶν ἐκείνων μνημείων τῆς τέχνης τὴν ἐνεθουσία· ἡ φαντασία μου μὲ ἐπανεφέρεν εἰς τοὺς ὠραίους ἐκείνους χρόνους, πρὸς στιγμήν δὲ ἐνόμισα πλήρες τὸ ἀμφιθέατρον, τὰ ἄπειρα καὶ παταγῶδη χειροκροτήματα ἐπληξάν τὰς ἀκοάς μου:

— Εὐτυχὴς τεχνήτρια, χαῖρε καὶ ἀγάλλου! — ἀνεφώνουν συγχρόνως χιλιάδες στομάτων.

Δέκα λεπτὰ ἀργότερον αἱ ἀκτῖνές μου ἐπιπτον ὡς πάντοτε ἔρημοι ἐπὶ τῶν ἐρήμων ἐδωλίων καὶ τῆς σιωπηλῆς σκηνῆς· ἡ συνοδὴ ἐχάθη μεταξύ τῶν τάφων καὶ τῶν μνημείων, τὸ πᾶν ἐλησημονήθη... ἐγὼ δὲ ἡ ἰδία μετὰ πόνου ἀναλογίζομαι τῶν ὠραίων ἐκείνων στιγμῶν!

X.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κυρίας Κατίναν Θ. Καρανικολοῦ, Ἑλένην Κ. Ρουφογάλη καὶ κ.κ. Ἄντ. Γιαγκιάκη, Γεώργιον Σόλωνα. Ἰωάν. Σπηλιωτάκη, Ἄνδρ. Σπηλιωτῆ, Δημ. Ψυχούλην, Ναοὺμ Τζῶν, Παυτανίαν Γ. Παπαστεργιόπουλον, Δημ. Φορμύζην, Κωνστ. Δ. Κωστῆν, Χαρ. Π. Φῆσιον, Γεράσ. Γιαννουλάτον, Φραγκίσκον Μαρκοῦζον, Κωνστ. Τζιανκατούρη, Βασίλ. Βέργον, Δημ. Ν. Σταμπούλου, Ἀπόστολον Δ. Φυκιώρη, Κ. Κοκκόλην. Ε. Γ. Μιχαηλίδην, Ἀδ. Κ. Ἰωαννίδην, Α. Σ. Μαρκίδην, Σπυρ. Κάφυρη, Μ. Δ. Μάστρακον. Συνδρομαὶ ὅμων ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Α. Σ. Πύργον. Δημοσιευθήσεται. — κ. Δημήτρην Βλαχάβαν, δρ. 44 μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν. — κ. Σ. Καραλήν, δρ. 9.80. — κ. Στ. Α. Ἀντύπαν. Ἔστω. — κ. Δ. Παναγιωτοπούλου. Ἐλήφθη ἀντίτιμον. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξτε «Διαπλάσεις» ἀπεστάλη. — κ. Νικ. Πετανίτην. Βιβλία ἀπεστάλησαν, πλὴν ἐνὸς ἐξαντληθέντος. Δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀντικαταστήσωμεν τοῦτο δι' ἑτέρου. — κ. Κ. Πάστρακον. Διερωθῆθαι διεύθυνσας. Αἰτούμεθα δρχα. 8,50. — κ. Ἐμμανουὴλ Νικολάεβιτς. Βάλων. Αἰτούμεν συγγνώμην, ἂν ἐδημοσιεύσαμεν ὅτι ἡ συνδρομὴ σας δὲν ἐπληρώθη, διεκίψαμεν μάλιστα καὶ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀποστολὴν τοῦ φύλλου, ἐγὼ προσπληρώσατε αὐτήν. Τὸ λάθος ἦτο τῆς διεκπεραιώσεως. Ἦδη ἀποστέλλονται ὑμῖν τὰ φύλλα ἐκ τοῦ διακοπέντος ἀριθμοῦ. — κ. Σ. Ι. Μοντεσάντον. Ἄσμος ἀπεστάλη. — κ. Χρ. Παπαδημητρίου. Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 272 ταχυδρ. ἐπιταγή. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. — κ. Ἰωάννην Μιχαηλίδην. Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 6328 συναλ-

λαγματική. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ φροντίσωμεν περὶ ὧσων γράφατε. Ἐγράψαμεν. — κ. Ἀνδρέαν Βάλμην. Παρακαλοῦμεν, ἐξηγηθῆτε καλλίτερον, διότι ἀπολειπτικῶς γαλλικαὶ δὲν ὑπάρχουν. — κ. Μ. Εὐαγγελάκη Ἡ ἀξία αὐτῶν εἶνε δρ. 46, μέχρι τέλους 86ρίου 1890. Διὰ τὰ λοιπὰ γράφομεν ὑμῖν ἰδιαιτέρως. — Κυρίαν Σοφίαν Ζαοῦ. «Ἀδικηθεὶς Ρογγῆρος» ἀπεστάλη. — κ. Δ. Χ. Γεωργιάδην. Βιβλία καὶ φύλλα «Ἐκλεκτῶν» ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν.

Εἰδοποιούμεν τοὺς ὀλίγους ἐκ τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν, οἵτινες καθυστεροῦσι εἰσέτι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ὅτι ὀριστικῶς διακόπτομεν εἰς πάντας τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου ἀπὸ 1ης προσεχούσης Μαρτίου, ἂν δὲν σπεύσωσι νὰ μᾶς ἀποστείλωσιν αὐτήν.

ΤΕΡΨΙΣ

Γίνεται γνωστὸν ὅτι ἡ «Τέρψις», ἥ ἡ ἔκδοσις, ἕνεκα τῆς αἰφνιδίας καὶ ἐπ' ἀόριστον ἀναχωρήσεως τοῦ διαχειριστοῦ αὐτῆς Γεωργίου Σταυριανοῦ, εἶχε διακοπῆ, συνεχωνεύθη νῦν μετὰ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ἐν οἷς θὰ δημοσιευθῶσι τὰ διὰ τὴν «Τέρψιν» προορισθέντα ἔργα, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς

ΕΚΔΙΚΗΣΩΣ ΤΟΥ ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΟΣ

Οὕτω δέ, οἱ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καταβαλλόντες συνδρομηταί τῆς «Τέρψεως», ἀντὶ ταύτης θέλουσι λαμβάνη, ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», ἅτινα θέλουσιν ἐπίσης ἀποσταλῆ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τῶν συνδρομητῶν τῆς «Τέρψεως». Πάντες δ' ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀποδεχθῶσιν εὐχαρίστως τὴν ἀντικατάστασιν ταύτην, ἣτις θὰ παράσχη αὐτοῖς εἰκονογραφημένον περιοδικόν, δις τῆς ἑβδομάδος μάλιστα ἐκδιδόμενον, περιέχον πρὸς τῆς «Τέρψεως» ὕλη καὶ ἕτεραν ἐκλεκτὴν καὶ ἐπίσης εὐάρεστον.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΣ

Ἐξέδοθ' ἡ Β' τεύχος τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

περιέχον τὴν συνέλειαν τοῦ Νικόλα Σιγαλοῦ, νέας Ἀθηναϊκῆς μυθιστορίας τοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου. Τιμὴ ἑκάστου τεύχους (ἔξ 96 σελίδων μετ' ἑξωφύλλου) λεπτὰ 50.

Συνδρομὴ ἑτήσια (24 δεκαπενθήμερα τεύχη) δρ. 10. προπληρωτέα, ἐξάμηνος δρ. 6 προπληρωτέα.

Διὰ τὸ ἔξωτερικόν αἱ αὐταὶ τιμαὶ εἰς χρυσόν.

Ἄντι 3 μόνον δραχμῶν, τῆ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν, οἱ νέοι ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ δικαιούσιν νὰ λάβωσι τὰ προεκδοθέντα τεύχη τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, ὡς καὶ τινὰ ἐξ αὐτῶν κατ' ἐλογίην ἄντι 25 λεπτῶν ἑκάστου τεύχους.

Τὰ τεύχη ταῦτα, ἀποτελοῦντα τὴν 1ην περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, ἀπαρτίζουσιν σειρὰν τερπνῶν ὠφελίμων καὶ ἀξίαναγωνίστων ἔργων, ὧν κατάλογος ὑπάρχει ἐν τῇ προεκδοθείσῃ ἀγγελίᾳ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Βιβλιοπωλεῖ τῆς «Κορίνης», ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10, ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ προηγουμένα τεύχη ὡς καὶ τὸ νέον ἐκδοθέν.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ :

Δημητρίου Π. Ταγκοπούλου ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ. Πωλεῖται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖ μαι ἀντὶ δραχμῆς.